

kunde være begrundet i, at han har alt for meget at bestille og er blevet overanstrengt og i højeste Grad overnervøs.

Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister at tage under alvorlig Overvejelse, om der ikke kunde være Grund til at beskikke flere sagkyndige indenfor det københavnske Distrikt. Selv om der ansættes endnu 3—4 sagkyndige, kan dog hver af dem paaregne en ret betydelig Aarsindtægt, omend den selvfølgelig ikke kommer op paa de 30 000 Kr. Der er nemlig det Forhold, at af de nuværende 5 sagkyndige, er de 2 stillet noget til Side, idet den ene er kommunalt ansat, og den anden er statsansat, og de kan i Henhold til Ministerens Bekendtgørelse kun oppebære 5 000 Kr., og saa er de andre selvfølgelig ikke dummere, end at de ikke tildeler disse 2 mere Arbejde, end hvad der svarer til de 5 000 Kr., og derved gaar de andres Gebyrer højt op igen. Jeg er ganske overbevist om, at hvis den højtærede Minister vilde tage denne min Henstilling til velvillig Efterfølgelse, vilde det vinde Bifald i store Kredse i København.

Hvad Hr. Falck angaar, vil jeg ikke gaa saa vidt, at jeg vil henstille til den højtærede Minister at befri ham for hans Virksomhed som sagkyndig, men jeg vil haabe, at han fjernes fra enhver særlig Indflydelse paa disse Omraader, og at der tilkendegives ham, at den Sammenblanding af privat og offentlig Virksomhed, der har fundet Sted, maa ophøre. Jeg minder om, at baade den nuværende og den forhenværende Justitsminister f. Eks. har taget bestemt Afstand fra, at en sagkyndig i Provinsen var en Motororganisations tekniske Konsulent. Jeg maa maaske have Lov til at tilføje, at en Reprimande til Hr. Falck, gaaende ud paa, at han skal vise en mere høflig Optræden overfor det Publikum, som rundeligt betaler ham for hans Virksomhed, ogsaa vilde være paa sin Plads. (*Justitsministeren* [Steincke]: Det har han faaet). Hvis det ikke er for ganske nylig, har den ikke virket, og saa vil jeg haabe, at den højtærede Minister vil give ham en, der er endnu alvorligere.

Jeg billiger det Formaal, hvortil de Gebyrer, der indkommer i Statskassen, skal anvendes, saaledes som det er nævnt i Bekendtgørelsens Stykke 3, men da den højtærede Minister, som alt nævnt, kun har anslaaet Beløbet til 75 000 Kr., og der, som jeg sagde før, sikkert vil komme en hel Del flere Penge ind, skal jeg henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om der ikke var Mulighed for en

Nedsættelse af Motorfolkernes Gebyrer til de sagkyndige. Saa vilde vi jo i hvert Fald der faa et Prisfald, som jeg er ganske sikker paa, at Motorfolkene vilde takke den højtærede Minister for.

Sundbo: Der har i Aar som sædvanlig ved Finanslovens første Behandling været Ønsker fremme om at forandre Karakteren af denne Debat, saaledes at man først faar en særlig politisk Drøftelse og derefter en Behandling af Budgetterne enkeltvis. Jeg har tidligere udtalt mig til Fordel for en Deling af Debatten, og det vil jeg ogsaa gøre denne Gang; men jeg tror ikke, Adskillelsen med Fordel kan foretages paa den Maade, at man efter den politiske Debat behandler de enkelte Budgetter efter hinanden. Det vil yderligere styrke Partimekanismen, om jeg saa maa sige, saaledes at det kun bliver Ordførerne, der kommer til at tale og beherske Debatten. Hvis man derimod indførte Spørgetimer, saaledes som man har det i det engelske Parlament, vilde det være en meget væsentlig Forbedring, og saa vilde man kunne faa de enkelte Spørgsmaal frem paa Dagsordenen, saaledes at man i hvert Tilfælde vidste, hvad der skulde debatteres.

Jeg vil gerne henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa den mærkelige Plads, der ligger udyrket her lige udenfor Rigsdagen. Ridebanen kaldes den — der er nu ikke mere nogen; der rider paa den. I gamle Dage var der nogle stivbenede Heste, som en Gang imellem blev rørt derude, og der kom nogle unge Damer i Foraaret, saadan i Forlovelsestiden, og red derude, men saa vidt jeg har lagt Mærke til, kommer de ikke mere. Det er ikke godt at sige, hvad den Bane henligger til. Om Sommeren er det en Ørken, der fyger med Sand, og om Vinteren er det et mislykket Gadekær, vanrøgtet i høj Grad. Den eneste Tid, hvor den er brugbar til noget, er i Frostvejr eller Snevejr, saa kan man løbe paa Skøjter derude eller køre i Slæde. Men da jeg ikke har lagt Mærke til, at Rigsdagsmændene er særlig gode Skøjteløbere og benytter Banen, ej heller elsker Slædeføre, vil jeg anbefale, at man omdanner den til en Park. Vi kan ikke forandre synderligt paa denne mærkelige Bygning, vi her er til Huse i, men vi kunde gøre Omgivelserne lidt kønnere, end de er; og det vilde være en væsentlig Forbedring, om man omdannede den til en Park ligesom Biblioteksparken her nedenfor. Det vilde i høj Grad forskønne Omgivelserne. Jeg tror nok, at tre tidligere Indenrigsministre har lovet at overveje dette Spørgsmaal meget nøje, men det er